

Itt – Hon

A Károlyi István Gyermekközpont folyóirata
10. évfolyam, 2012/3. szám, július

Menekültek Világnapja

2012. június 20-án először rendeztük meg a **Menekültek Világnapját** a Gyermekközpontban. Az itt élő fiatalok és dolgozók lázasan készültek a rendezvényre, amelynek nem csak a menekült fiatalok, de a Gyermekközpont Speciális Otthonának, illetve Különleges Otthonának lakói is aktív résztvevői voltak. Már az előkészületek alatt is izgalom töltötte meg a mindhárom otthonból érkezőket, hiszen kíváncsian várták társaik szerepléseit, sikereit. A menekült fiatalok nemcsak a programok szervezésében, de a helyszín rendbe tételében, illetve a vendéglátásban is aktívan részt vettek. A nagy napot megelőzően kitakarították a pavilon (Madárház) és a focipályák környékét, előkészítették saját nemzetük ételeit, és szeretettel várták minden érdeklődőt. Az afgán fiatalok menüjében szerepelt a speciális basmati rizs különféle zöldségekkel, mazsolával és fűszerekkel, amelyhez csirkemelles ragut tálaltak. A szomáli fiatalok tárcsán készítették el a főtí Főzőversenyen korábban már különdíjat nyert „szúgó”-t. A komoly előkészülettel és

az előadott műsorral nem titkolt célunk az volt, hogy a Fótón élők megismerhessék a menekült fiatalok ételeit, hagyományait, szokásait. Egész napos programunkba a Gyermekközpontban élő gyerekek, fiatalok, dolgozók mellett sok „külsős”, illetve meghívott vendég is becsatlakozott. A Menekültek Világnapját megnyitó beszédekkel követően Bródy János: Mindannyian mások vagyunk című művét szavalta Khan Jahanzeb, Rózsa Ágnes, Fartun Abdalahi és Kovács Edmond, majd a refrént közösen énekelték a Kísérő Nélküli fiatalok és a Különleges Otthonban élő fiatalok közreműködésével. Ezt követte két magyar vers, afgán népdalok, a magyar, a szomál és az afgán himnusz. Székelyné Barát Teréz, Szekeres Annamária és Tibold Istvánné dolgozóink Reza Dariush közreműködésével adták elő hangszeres kíséret mellett a Kell még című dalt. A program végén meghívott előadók színesítették rendezvényünket. A nap folyamán a színpad körül a látogatók meglepetésként láthatták három tehetséges fiatal: Reza Mohammad

▶ a 2. oldalon

Tartalom

- **Menekültek Világnapja**
- **Évzáró a Speciben**
- **„...amit másnak adhatok, azt nem vehetik el tőlem...”**
- **„Gyermekekalkotók a Gyermekvédelemben”**
- **Megkérdeztük**
- **Folytatódtak a Jeles Napok a „Speciben”**
- **Opel Családi Nap**
- **Hírek-információk**
- **Kisíráások**
- **Olvass figyelmesen!**

Minden kedves Olvasónknak jó pihenést és kellemes nyaralást kíván a Szerkesztőség!

P az 1. oldalról!

Amin, Khan Jahanzeb és Jamali Najibullah kiállítását. A délutáni sportrendezvények alatt teaház működött az **Európai Menekültügyi Alap** támogatásával, ahol a menekült fiatalok életéből pillanatképeket, illetve Rezai Mohammad Amin által elkészített rövidfilmet lehetett megtekinteni. A délutáni sportrendezvényt váltóversennyel nyitottuk meg, amin a Speciális Gyermekotthon is képviseltette magát a Kísérő Nélküliek Otthonának 3 csapata mellett. Ezt követte a fiatalok fociversenye, amelyet a 32-es csoport nyert meg. Az egész napos esemény az eredményhirdetéssel zárult. A fociverseny vándorkupája kint látható a 32-es csoport ablakában. Azt hiszem, a fiúknak sikerült beilleszkedniük a Gyermekközpont mindennapi életébe. Büszkén viselték a Károlyi István Gyermekközpont nevével ellátott mezeket, amelyeket csak nagy könyörgések árán sikerült leimádkoznunk róluk.
-Simor Anett-

Az utolsó számunk **Olvass figyelmesen!** rovat kérdéseire hét növendékünk válaszolt helyesen. Tóth Viktor, Bordás Erika, Szalai Zoltán, Jármái Ferenc, Potári Lajos, Szabó Roland és Lakatos József 2000 - 2000 forint pénzjutalomban részesülnek. Gratulálunk!

Az intézményt érintő átszervezés, létszámcsökkenés következtében a gazdasági és ügyviteli részleg többé már nem a megszokott, a képen látható, felállásban dolgozik tovább. Tőlük és a más munkakörökből távozott kollegáktól eddigi munkájukat megköszönve búcsúzunk...

Évzáró a Speciben

Június 15-én elérkezett az utolsó tanítási nap és a nyolcadikosok ballagása. Hetekkel a várva várt nap előtt nagy volt a készülődés a Speciben. A gyerekek az osztályozó vizsgákra készültek teljes erőbedobással, mindenki át szeretett volna menni a következő évfolyamba. Mindezek mellett gyakorolták az évzáró műsort. Egy mesével, versekkel, cigánytáncokkal és a Bóbita című énekkel készültek. Szerencsére az osztályozó vizsga mindenkinek sikerült, sőt két kitudnő bizonyítvány is született: Potári Lajos és Kovács Edmond színötös bizonyítványt kapott. Lajos és Edmond az egész év során nagyon szépen és lelkiismeretesen dolgoztak, aminek meglelt az eredménye. Az évzáró műsor június 15-én 9 órakor kezdődött. Mindenki felvette az ünneplő ruháját, és várták a vendégeket. A hetedikesek elbúcsúztatták a ballagó diákokat, akik nagyon örültek a külön köszöntésnek és az ajándékoknak. Ballagóink: Szűcs Zoltán, Berki Lajos, Gáspár László, Galambos János és Takács Gábor. Az ünnepség után megvendégtük a jelenlévőket, a gyerekeket, s mindenki boldog volt, hogy vége az iskolának. Reméljük, hogy a következő tanévben is ilyen sikeresek lesznek gyerekeink. - Rózsavölgyiné Somogyi Hedvig Ágnes -

„...amit másnak adhatok, azt nem vehetik el tőlem...”

„Megyek a Tóthmártihoz”- hangzott el sokszor az intézmény folyosóin, ha valaki bér, munkaiügyi vagy társadalombiztosítási problémáit intézte, kereseti igazolásra volt szüksége. Neve fogalommal vált. **Tóthné Sleisz Márta** mindenkinek segített, mindenki hozzáfordulhatott kollégaként, emberként egyaránt. Az átszervezés miatti távozásával űrt hagy maga mögött emberi és szakmai szempontból is.

A szavaidból azt érzem, hogy nagyon szereted ezt a munkát még most is, és a rengeteg - otthon - rád háruló feladat ellenére egy kicsit hiányozni fog az itteni pörgés, a számfejtés, a szabadságok nyilvántartása, a kollégák... Hogyan kezdődött a pályafutásod?

Előző munkahelyemen közel 10 évig dolgoztam, hasonló munkakörben. A rendszerváltáskor privatizálták a vállalatot, így a GYES után új munkahelyet kellett keresnem. 20 évvel ezelőtt léptem be a Gyermekközpontba. Kisgyermekes anyukaként nagyon örültem, hogy lakóhelyemhez közel találtam munkát. Abban az időben szintén átalakuláson ment keresztül az intézmény, és több ügyviteli munkakörbe kerestek munkatársakat. Végül is a bér- és munkaiügyi osztályra kerültem. 1992-ben még 430 dolgozója volt az intézménynek. Mint említettem, a két évtized alatt sok változás, szerkezeti átalakulás történt a Gyermekközpontban. Nagy volt a fluktuáció. A 90-es évek elején évi 100 fő ki- és belépő dolgozó volt. Felszámolták a konyhát és az iskolákat, és sok más feladat megszüntetésével elkezdődtek a leépítések. Számomra mindig nehéz feladat volt, amikor a felmondásokat kellett megírni, mert ezek mögött emberi sorsok vannak. És most volt a legnehezebb, amikor a közvetlen munkatársaimét kellett elkészíteni. Ebben a munkakörben általában határidőkhöz kötött feladatokat kellett ellátni, ami nem mindig könnyű, de ezt leszámítva, mindig találtam örömet a munkámban. A főnökeim megbíztak bennem, hagytak önállóan dolgozni. És persze ami nagyon fontos, ha munkám során tévedtem, azt a dolgozó pénztárcája bánta. Ezért igyekeztem úgy elvégezni a feladatom, hogy senkit ne károsítsak meg. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy ennyi éven át egy jó kollektívában dolgozhattam. Kolléganőim többségével, pár hónap eltéréssel, szinte egyszerre kezdtünk itt dolgozni. Apró súrlódásoktól eltekintve – ami máshol is előfordul – jól megvoltunk

egymással, ezért egy kicsit irigyelt közössége is voltunk a Gyerekek.

Gyakran kerestek fel problémáikkal a munkatársak. Mi segített abban, hogy ezeket feldolgozd?

Mottóm: Amit másnak adhatok, azt nem vehetik el tőlem. Amiben tudok segítek másnak. Úgy éreztem, ha csak meghallgatom a másik embert, már ezzel is segítek rajta. Előfordult, hogy nekem is voltak problémáim, és amikor nekem szükségem volt rá, volt aki engem is meghallgatott, megértett, tanácsot adott.

Mi az a két tulajdonság, ami feltétlenül szükséges ahhoz, hogy az ember ezt a munkát úgy végezze, ahogyan Te tetted ezt?

Olvastam valahol: „Ha sikeres akarsz lenni, a dolog nagyon egyszerű. Érts ahhoz, amit csinálsz! Szeresd, amit csinálsz! És higgy abban, amit csinálsz! Igen, ilyen egyszerű ez.” (Will Rogers)

Családod? Jövőbeni terveid?

Férjemmel, lányommal és anyukámmal élek együtt. Lányom a napokban végez a Budapesti Corvinus Egyetem pénzügy és számvitel szakán. Nagyon büszke vagyok rá. A családomnak is sokat köszönhetek, hogy a munkámat így tudtam végezni. Megértőek voltak, amikor többlet feladataim voltak. Az átszervezés és az ellenőrzés miatt nagyon nehéz hónapokat éltünk át a megmaradt munkatársaimmal együtt. Annyira lekötött az itteni munka, hogy szinte nem is gondoltam arra, hogy mi lesz majd ezután.

Mit üzensz az itt maradó kollégáknak?

Vezetőimnek, kollégáimnak köszönöm a bizalmát. Kitartást, jó egészséget és sok erőt kívánok mindenkinek a további munkájához.

Köszönöm a beszélgetést!

- Horváth Bernadett -

„Gyermekalkotók a Gyermekvédelemben”

A 2012. május 8-11-ig tartó Gyermekvédelmi Napok keretében, a fenti címmel került megrendezésre az a képzőművészeti kiállítás, amelyen intézményünk Speciális Gyermekotthona az alább látható alkotásokkal képviseltette magát. Kiállításunkról az a szállóige terjedt el a résztvevők körében, hogy: „olyan más, mint a többi”. Ez igaz is, hiszen szándékosan olyan technikájú munkákkal készültünk, amelyeknek egyetlen párja sem akadt a kiállító teremben. Emellett a Magyar Gyermek- és Ifjúságvédelmi Szövetség különdíját Takács Gábor kapta. - Molnár Márta -

Virtyó Dániel

A kiállítás

Virtyó Dániel

Bácsván Rajmond

Bácsván Rajmond

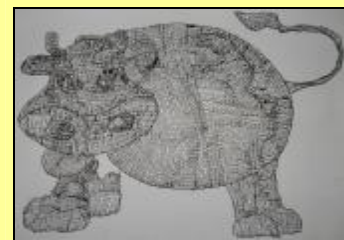
Bácsván Rajmond

Takács Gábor

Takács Gábor

Takács Gábor

Bácsván Rajmond

Bácsván Rajmond

Bácsván Rajmond

2012. április 27-én nyílt meg Rezai Mohammad Amin önálló képzőművészeti kiállítása a fóti Vörösmarty Művelődési Házban. Amint kérdeztük arról, hogy miként került sor erre a kiállításra?

A Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat már hónapok óta művészeti támogatásban részesített engem, amelynek lezárásaként került megrendezésre ez a kiállítás. A bemutatott munkáim között voltak tűzzománc alkotások, egy festmény, valamint krepp-papír technikájú képek is. A fényképen látható krepp-papír technikájú zebra 6 hónapon át készült. A krepp-papír technika alapjait még Bicskén

fejlesztettem ki. Szeretek olyan új anyagokkal dolgozni, amelyekkel mások nem foglalkoznak. Emellett szeretek elütni a hagyományostól, vagyis más és különlegesebb alkotásokat létrehozni az „átlagtól”. Kezdetben színes papírcsíkokat ragasztottam fel egy lapra, amelyre például virágot rajzoltam díszítésnek. Ez így túl egyszerű volt, ezért összegyűrttem egy színes papírt, és virágot formáltam belőle. Megnéztem, hogy hogyan néz így ki a képem. Tökéletesen nézett ki. Innen indult el az a krepp-papír technika, amelyhez hasonló azóta sem láttam, még az interneten keressélgve se. A krepp-papír képek mellett kiállított többi munkámat Molnár Márta tanárnő segítségével készítettem el. Márta nénitől tanultam a tűzzománc technikát, illetve a festmény elkészítésében is ő mutatta meg nekem, hogy hogyan kell keverni a színeket, hogyan kell fogni az ecsetet, hogyan kell megrajzolni a képet. Remélem, hogy a Gyermekközpont a továbbiakban is tudja majd segíteni a művészi fejlődésem.

fejlesztettem ki. Szeretek olyan új anyagokkal dolgozni, amelyekkel mások nem foglalkoznak. Emellett szeretek elütni a hagyományostól, vagyis más és különlegesebb alkotásokat létrehozni az „átlagtól”. Kezdetben színes papírcsíkokat ragasztottam fel egy lapra, amelyre például virágot rajzoltam díszítésnek. Ez így túl egyszerű volt, ezért összegyűrttem egy színes papírt, és virágot formáltam belőle. Megnéztem, hogy hogyan néz így ki a képem. Tökéletesen nézett ki. Innen indult el az a krepp-papír technika, amelyhez hasonló azóta sem láttam, még az interneten keressélgve se. A krepp-papír képek mellett kiállított többi munkámat Molnár Márta tanárnő segítségével készítettem el. Márta nénitől tanultam a tűzzománc technikát, illetve a festmény elkészítésében is ő mutatta meg nekem, hogy hogyan kell keverni a színeket, hogyan kell fogni az ecsetet, hogyan kell megrajzolni a képet. Remélem, hogy a Gyermekközpont a továbbiakban is tudja majd segíteni a művészi fejlődésem.

2012. május 13-án a fóti Római Katolikus Templomban keresztelkedett meg Bíró Anita és Baranyi Csaba. Csabát kérdeztük, hogy miként élte meg ezt a hosszú évek óta várt pillanatot?

Korábban a nevelőszüleim vallásos szellemben neveltek, ezért is volt fontos számomra, hogy ők is jelen legyenek a keresztelőmön. A keresztanyám, Kocsi Márta, sokat mesélt nekem a hitről a

Gyermekközpont Népművészeti Szakkörének keretében. A hit ereje megérintett, nem kételkedtem, és megfogalmazódott bennem, hogy szeretnék még jobban megismerkedni Istennel. Ezért is kezdtem két éve hittan órákra járni. 2011 óta a hittan mellett vasárnaponként ministrálni is járok. A hit megkönnyebbülést hoz számomra, oldja a bennem lévő feszültséget. Olyan emberek közé járok, akikről érzem,

hogy jó emberek. A keresztelőm azért is volt különleges, mert Sándor atya a vasárnapi mise közben keresztelt meg minket. Ez ritka kiváltság. A keresztelő után a csoportomban Gombai Jánosné – Erzsike néni – ünnepi ebédrel várt bennünket. A saját készítésű desszertet pedig a nevelőanyukám hozta. Ősszel, minden reményem az, hogy első áldozók leszünk Anitával együtt.

- lejegyezte Szalai Zsuzsanna -

Igen, a hír igaz! Pár héttel ezelőtt futótűzként terjedt a hír a Gyermekközpontban: Posztós Zsuzsa néniék elköltöznek Fótról! Volt, aki nyíltan, volt ki sejtelmesen, de valamennyien a miérteket, és a hír valódiságát firtatták. Na és emberből lévén, különféle magyarázatok keltek szárnyra. Azt gondolom, ez nem csoda, hiszen a Posztós házaspár neve szorosan összefonódik a Gyermekváros történetével. Zsuzsát, kértem meg, segítsen helyretenni a találgatásokat!

A hír igaz, és nem titok. Mi már az életünknek abba a szakaszába érkeztünk, hogy a hivatásunk kötöttségétől és a gyermekeink életindításának felelősségétől felszabadultam, egy nyugodt idős kort készíthetünk elő magunknak. Ez a gyermekvárosi szolgálati lakás nem nyújt végleges, biztos fedelet életünk végéig. Mindketten a Nagykunság közepén, Kisújszálláson születünk.

Ott jártunk iskolába, diák-szerelmünkben eredt a házasságunk, gyermekeink is ott születtek. Testvéreink ott élnek, szüleink ott nyugszanak. Ezért döntötünk úgy - egy hirtelen le-
 hetőség megragadásával -, hogy ott vesszünk egy házat, ahol elkezdjük az életünk harmadik felvonását. Csak jószívvel és elfogultsággal tudok az itt töltött 32 évre gondolni. Ettől az intézménytől kaptam olyan rengeteg, életre szóló élményt, pótolhatatlan emberi kapcsolatot, valóságból eredő szakmai tapasztalatot, amelyet soha, sehol, senkitől nem kaphattam volna meg. Hálás is maradok a mindenkori munkatársaimnak és a velem kapcsolatba kerülő gyerekeknek az irántam mutatott elfogadásukért, szeretetükért. Az új otthon kialakítása számtalan új tervvel és lelkesedéssel tölt el, hiszen sok kreatív ötletet megvalósíthatunk a család, az unokák örömeire. Ha emellett futja még erőnkől, nem kizárt, hogy ránk talál valami szakmai feladat is. Izgalommal jár, hogy mennyire sikerül életünk új színterét berendezni. Őszinte leszek, és megvallom: a Gyermekvárosban hagyok egy darabot a szívemből.

Mostantól a hír igaz, együtt kell élnünk a valósággal, hogy megszűnnek a személyes találkozások, de ismerünk, tudjuk hogy a számítógép életed mindennapos része, ezért tudjuk azt is, hogyan érhetünk el, ha úgy érezzük, szükségünk van rád! Meg is tesszük, és ha személyesen erre jársz, mindig visszavárunk!

- lejegyezte Vámosiné Érckövi Mária -

Folytatódtak a Jeles Napok a „Speciben”

2012. április 20-án, a Föld Napján, a fiúk is csatlakoztak a „nagy takarításhoz”. A délután szemétszedéssel indult. A szemnek eddig láthatatlan „kincsek” kerültek a zsákokba, tisztult az erdő és a patak is. Hogy mindezt kik hajtották végre? Maguk a csoportok, akik a zsákjaik tartalma mellett az előre kisorsolt egy-egy földrészt is bemutatták a zsűrinek. Európát, az Eiffel torony árnyékában elegáns uniós képviselőkké vedlett egyes, Ázsiát, kínai sárkányostul a kettes, Afrikát, oázissal és piramissal a hármas, végül Amerikát, kolás-

stul, hamburgere-stül a táncoslábú cowboyok, vagyis a négyes csoport elevenítette fel. A sok ismeret, amit kaptunk, nagyon komoly előzetes felkészülés eredménye volt. Ezek után már nem jelentett nehézséget a telitalálatos 13+1-es totó önálló kitöltése sem. Ennyi „elmélet” után férfias sorversenyek következtek, amelyet vendégünk, az Aszódi Javítóintézet iskolájának vezetője, Takács Pál vezényelt. A feladatok nemcsak ügyességet, hanem erőnlé-

teliséget is igényeltek a fiúktól. Kopott a bőr a tenyereken, labdákon, másztak a pókok, óvták a földet a hasukon. A nagyfiúknak nehéz volt törpébe át-

menni, és így járni, jobban ment a pattogás, igaz most ugráló kötéllel. Ekkora igénybevétel után senkinek sem jelentett gondot Amerika étel- és italkínálatának elpusztítása. Ez idő alatt a zsűri összesítette a csapatok eredményeit. Ezt a napot ismét a négyes csoport, vagyis az amerikai csibészek nyerték meg. **2012. május 10-én** utolsó Jeles Napunk a **Madarak és Fák Napja** vette kezdetét. Az előzetes feladat erre a napra kreativitást, fantáziát és gyakorlati munkát igényelt. Az otthon udvarán magasodó nagy fa nem állt még ilyen esztétikus, színes környezetben, mint most. A csoportok kertészekké váltak, hiszen egy-egy parcellát

kellett felvirágoztatniuk a nagy fa körül. Az újabb lakók számára **J** madárodúk is megjelentek a fa törzsén. Várjuk a beköltözőket!

A napot egy alkalomhoz illő verssel kellett köszöntenie minden csoportnak. Bár a feladat ennyi volt, a fiúk szorgalmának és lelkesedésének eredményeképpen

meglepetés produkciók váltották egymást. Az egyes csoport bemutatta az idei év madarát és fáját, a kettes csoport favágótáncot járt, illetve készítettek rajzokat és madaras széllibegőt is. A hármas csoport a jeles nap bemutatását illusztrációval kísérte. Az már szinte természetes volt, hogy a totó kitöltése, sőt a képrejtvények megfejtése, a szólások, közmondások kiegészítése nem jelentett gondot. E nap játékos feladatai nem „férfiasan” nehezek, hanem a közelgő gyermeknap jegyében játékosan színesek voltak. „Ültettünk” fákat, meg is öntöttük, díszítettük virágokkal, madárfészkekkel. A fészekbe hordtunk tojásokat, kakukktojást is. Ha már tojás volt, kikelték a fiókák, jobb híján csuhéból. Jó szülők révén a fiókákat végül kiröptettük. A nap végén nem hiányozhattak a színes léggömbök, de nem hiányozhatott a velük való feladat sem: a felfújtt lufikból óriásvirágokat kötöttünk több-kevesebb sikerrel. Amíg a zsűri az eredményen, addig a fiúk csoki drázsén rágódtak. Turbó fokozatba kapcsolva ezt a napot az egyes csoport nyerte. Ha már

korábban a gyermeknapot emlegettük, természetes volt, hogy a sok-sok felkészülés jutalmául valamennyi csoport aznap és még másnap

is jégkrémet majszolt. A 2012-es Jeles Napok rendezvénysorozat összesített eredményei alapján a fődíjat, egy Aquaworld délutánt, a négyes, Csibész csoport vitte el.

- Vámosiné Érckövi Mária -

Opel Családi Nap

2012. május 29-én, szombaton, egy egész iskolahét után, hála Istennek ismét hajnali ötkor kelhettem fel, mert egy **egész napos programra** indult a teljes Különleges Otthon, valamint a hozzánk csatlakozott néhány „specis”fiú és „hagyományos” lány az **Opel Magyarország Kft.** és az **Art Group Marketing Kft.** jóvoltából, Szűcs Dóra szervezésében. Már reggel hét órakor a külön buszunkon ülve neki is indultunk Budapestnek, megjegyzem szerintem a fél társaság átaludta az indulást. Célirányosan a River Ride kételtű buszához mentünk. A másik buszba való átszálláskor már mindenki ébren volt. A kételtű buszunk 16 méter hosszú és 4 méter magas volt, vízen és szárazföldön egyaránt üzemképes. Minden ülés alatt mentőmellény

volt, ráadásul a buszsofőr egyben hajóskapitány is, segítde pedig egy matróz volt. A kételtűvel elsőként cikáztunk egyet Budapesten városnézés címszóval. Az igazság az, hogy ezen városnézés alatt

én aludtam el, így nem emlékszem pontosan minden érintett budapesti épületre, emlékműre, hídra, amely mellett elhaladtunk. Az biztos, hogy egy idegenvezető hölgy folyamatosan érdekes és hasznos információkat osztott meg velünk Budapestről, illetve e nem hagyományos kételtű buszról. Érdekes volt figyelni a hölgyre, mert az érdekes történetek mellett a program végeztével hűtőmágnesekhez juthattunk a kvízkérdésekre válaszolva. A vízbe végül az Árpád-híd környékén ereszkedett bele a buszunk, egy erre kialakított betonrampán. A vízre szállás hangos volt. Néhány halk sikoly mellett, többnyire görcsösen ragaszkodtunk az ülésünkhöz. A vízen egészen a Parlamentig lehajózáztunk, éppen előtte fordultunk vissza. Az idegenvezetőnk mesélte, hogy régebben történt egy olyan eset, hogy a Margit-hídon futó két sportoló egymásnak ütközött, mert annyira rácsodálóztak a vízen sikló buszra, hogy nem néztek maguk elé. Azóta Budapest hozzászokott ehhez a szokatlan vízi látványhoz. Ez a

vízen buszozás nagyon klassz volt! Ezt követően irány a Fővárosi Állatkert. Az Állatkert első órájában kollektív szendvicsezés zajlott a játszótéren, állatoktól mentesen, bár a többiek azért „állatkodtak” kicsit. Na jó, egy állatfaj, mégpedig a madarak végigkísérték étkezésünket. Ők amilyen picikék voltak, olyan szemtelenek is, mert folyton kinézték a kezünkől az ételt. Az evést követően körbejártuk a parkot. Nekem a maki majmok tetszettek leginkább, hiszen amióta

láttam a Madagaszkár című animációs filmet, mondhatni, a maki majmok a kedvenc állataim. Egyébként mindenki mást sokkal jobban lenyűgöztek az oroszlánok, vagy a

fókák látványos vízi bemutatója, akik fóka-show keretében attrakciótak, mutatványoztak. Az állatsimogatót már mindenki nagyon várta, mert kíváncsiak voltunk, hogy idén kit kergetnek meg a kecskék. Jelentem, idén nem volt riadalom a kecskék körül. Új élmény volt még számomra a tengerimalac város. Egy legalább 20 négyzetméter nagyságú területen iskola, város-

háza, templom, lakópark és hidacska is várta a tengerimalacokat. Nem lesz meglepő, amit írok: az Állatkert is nagyon klassz volt! Innen a külön bejáratott buszunkkal a mogyoródi Hungaroring felé vettük az irányt. A Hungaroringes élményeit Bordás Erika osztotta meg velünk: *Azzal kezdeném, hogy nagyon jó volt. Megérkezésünkkor egy repülő show zajlott az égen, elég hangos volt, ettől a kisebbek egy kicsit megijedtek. Első dolgunk az ebéd volt, igazi terülj-terülj asztalkám várt bennünket. Nekiünk csak válogatnunk kellett a sok-sok étel és ital között. Ebéd után motorozni mentünk, egy mini motoros pályán száguldottam végig egy mini motorral. A biztonság érdekében bukósisakot viseltem, és a pálya széle felfújható gumifal volt. A mi szórakozási lehetőségeinkkel párhuzamosan autóversenyek és koncertek zaja árasztotta el a Hungaroringet, egyszerűen kizárt volt az unatkozás lehetősége. Mindannyiunk nevében nagyon szépen köszönöm ezt a felejthetetlen napot!*

- Rózsa Ágnes -

☉ Bűnstop

A **Budapesti Rendőr Főkapitányság** (BRFK) állományába tartozó Barkóczy Gabriella és munkatársai havi rendszerességgel látogatnak el hozzánk a Speciális Gyermekotthonba. Itt esetfeldolgozásokat tartanak, oktató filmeket mutatnak be növendékeinknek, amelyeket a foglakozások folyamán megbeszélnek. Fiataljainknak lehetősége van elmondani saját véleményüket az eset kapcsán. Elmondhatják személyes tapasztalataikat, élményeiket. Módjuk van rá, hogy megismerjék az általuk elkövetett, és itt elmondott csínyekkel együtt járó büntető jogi következményeket. A rendőrök filmek és beszámolók segítségével igyekeznek egy átfogó képet adni a javítóintézetek és a fiatal korú büntető végrehajtási intézetek mindennapjairól, működéséről. Továbbá beszélnek a rendőrök által végzett munkáról, ezen hivatás előnyeiről és hátrányairól egyaránt. A fiúk fokozott érdeklődéssel és örömmel vesznek részt azon foglakozásokon, amelyek alkalmával lehetőségük nyílik rá, hogy felpróbálják a rendőrök ruháit, bevetésen használt felszereléseiket, kipróbálhatják a bilincset, és beülhetnek a rendőrségi autóba is. A rendőrök jelenlétét a fiúk fokozatosan szokták meg. Az első pár alkalommal minimális volt az érdeklődés a foglakozások iránt. A növendékek szorongva vették tudomásul, hogy rendőrök tartják a foglakozásokat. Ez idővel oldódott, a gyerekek már nagy érdeklődéssel várják a havi egyszeri találkozót. A találkozások után még napokig beszélnek az ott látottakról, illetve hallottakról. Fél éve sporttevékenységgel is bővült a Bűnstop foglakozások köre kosár-, illetve kézilabdaedzések formájában. Az utolsó találkozón alkalmával egy vetélkedőre került sor. A szerhasználat témakörét dolgozták fel kérdezz-felelek játék keretében, amelyet a gyerekek nagyon élveztek, és számos új ismeretre tettek szert a megfelelés kényszere nélkül. Mind a gyerekek, mind pedig az otthon munkatársai úgy vélik, hogy a Bűnstop program hasznos és fontos.

- Horváth Erika -

☉ Specisek a ringen

A Speciális Gyermekotthon Csibész csoportja **2012. április 29-én** kilátogatott a mogyoródi **Hungaringre, a Renault-kupára**. Négyen voltunk azok a szerencsés kiválasztottak, akik mehettek a programra:

Jármai Feri, Szabó Roland, Potári Lajos és e sorok írója, vagyis én. Ebéd után indultunk Pozbai Laci bácsi és Hevér Nándi bácsi kíséretében. Nagyon „baró” autókat láttunk, és betekintést nyerhettünk a boksz-utcába is. A VIP páholyban voltunk, ahonnan jól szemmel lehetett

8.

tartani a kocsik mellett a nagyon csini hostess lányokat is. Az egyetlen probléma az volt a programon, hogy iszonyú hangos volt, és lehetett érezni az égett gumiszagot. Jó volt, kár, hogy nem lehetett egy kört menni valamelyik autóval.

- Szalai Zoltán -

☉ Gyermekvédelmi Napok

2012. május 8-11-ig hetedik alkalommal került megrendezésre a **Gyermekvédelmi Napok** a Fővárosi Módszertani Gyermekvédelmi Szakszolgálat rendezésében. A szakmai programok mellett a rendezvénysorozat része volt a **gyermekvédelemben élő fiatalok színházi találkozója** is, amelyen a Gyermekközpont színjátszó csoportja sikerrel vett részt. Számos gyermekvédelmi intézmény képviseltette magát a legkülönbözőbb műfajokban egyéni és/vagy csoportos

műsorral, amelyet a nézők tapsa mellett a zsűrinek kellett értékelnie. Láthattunk, hallhattunk népi táncot, verses-zenés összeállítást, színházi darabokat, énekeket és szavakat is. Mindegyikük fantasztikus volt! A Gyermekközpont Baranyi Csaba és Bordás Csilla, A három kívánság című komédiával képviselte. Produkciójukat a zsűri nagyon elismerően és pozitívan, a nézők pedig hatalmas tapsal kísért ovációval értékelték. Fontos volt az is, hogy más intézményekben élő gyermekekkel, dolgozókkal találkozhattunk, beszélgethettünk, megismerkedhettünk, tapasztalatot cserélhettünk, és nem utolsósorban kölcsönösen izgulhattunk egymás sikeréért.

- Lázár Mária -

☉ „És akkor én most hányadik lettem?”

2012. május 14-én délután került megrendezésre a **Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat Lovastérápiás Központjában** a hagyományos **évadzáró lovasverseny**, amelyre minden év májusában kerül sor. A Gyermekközpontot 5 fiatal képviselte. Ebből 3 fő terápiás lovaslásban, 2 fő a paralovaslás oktatásban részesül. Ez azért lényeges, mert így szinte minden versenyszámban érintettek voltunk. Huszárik Zalán élete első lovasversenyén középhaladó voltizs versenyszámban aranyérmes, önálló lovaslásban bronzérmes szerzett. Zalán olyan izgalommal várta az eredményhirdetést, hogy, amikor szólították az aranyéremért csak annyit kérdezett: *És akkor én most hányadik lettem?* Kezdő voltizs versenyszámban Bíró Krisztián harmadik, Samu

P a 9. oldalon

Itt – Hon

▷ a 8. oldalról!

Márk ötödik helyezést ért el. Díjlovaglás lépésben verseny-számban Bíró Anita ezüst-érmét, Lovas Ádám bronzérmét szerzett. Az utolsó versenyszám a csapatváltó kategória volt, amelyben Samu Márk vett részt, és első helyezést ért el.

Minden versenyzőnek gratulálunk, a szurkolóknak köszönjük! Egy kis nyári pihenést követően, augusztus végén újabb felkészülés veszi kezdetét. A szeptemberi országos versenyre készülünk, amelyet reméljük hasonló sikerekkel zárunk.

- Szentmihályi Marian -

☺ Jutalmunk: Aquaworld

A Speciális Gyermekotthonban lezajlott Jeles Napok rendezvénysorozat keretében (Víz Világnapja, Föld Napja, Madarak és Fák Napja) rendezett vetélkedőknek csoportom, vagyis a Csibész csoport lett az összesített győztese.

Jutalomból kaptuk a belépőjegyeket a káposztás-megyeri **Aquaworld-be. 2012. május 24-én** délután indultunk jutalmunk helyszínére Szentmihályi Marian néni és Pozbai

Laci bácsi kíséretében, nagy örömeinkre autóval. Micsoda nagy élmény várt minket ott? Rengeteg csúszda, sok medence. Nagyon sokszor csúsztunk minden csúszdán, úszásra is volt lehetőség. A számomra a legizgalmasabb a „Hagyma” csúszda volt, de mindenki más is talált magának egy kedvenc csúszdát, tevékenységet. Vacsorára érkeztünk haza, fáradtan, kimerülten, tele élményekkel. Ez a nap tele volt örömmel, játékkal. Biztosan sokáig fogunk rá emlékezni.

- Potári Lajos -

☺ Színházlátogatásaink

Az elmúlt hónapokban ismét két színdarabot tekintett meg csoportunk, az Elfogadlak, az **Ady Endre Művelődési Központban**. Az egyik előadás a **Ludas Matyi** volt **2012. április 22-én**, a másik az **Ágacska** című színdarab, amelyet **2012. május 13-án** néztünk meg. A Ludas Matyi mulatságos történetéről csak annyit jegyeznék meg, hogy mindenkinek nagyon tetszett, és nagyon jól éreztük magunkat. Sokat nevtünk Matyi fufangjain. Az Ágacska című darab serdülőkorú gyerekek számára íródott, akik önmagukat keresik. Az Ágacska egy vihar során letörik a fáról és amikor „magához tér”, nem tudja, hogy ki ő. Útja során sok

idegennel találkozik, akik szívesen segítenek neki. Így barátokat szerez. Természetesen az előadás végére minden a helyére került. A történet vidám és tanulságos önmagára találás volt. Mindkét előadást követően további programok voltak még a Művelődési Központban: kézműves foglalkozás és táncház. Megtanultunk rongybabát készíteni. Az előadásokra Bera Irén néni mellett egyik alkalommal Haklár Gabi néni, másik alkalommal Kercsó Attila bácsi kísért minket. A jól sikerült programokat hamburgerevessel és élménybeszámolókkal fejeztük be. Miután visszajöttünk a Gyermekközpontba, folytattuk mindennapi kedvenc tevékenységünket, az állatok gondozását, amely már szerves része az életünknek.

☺ Főzőverseny

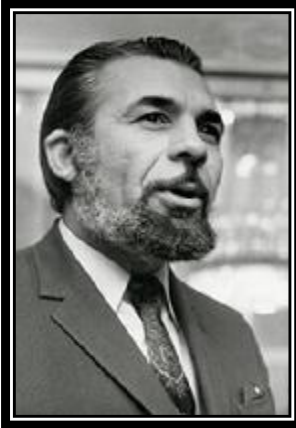
2012. június 2-án, mi a **Gyermekközpont menekült fiataljai** a Fóti tónál voltunk részesei a **XIII. Régiós Vadásznapi és Főzőversenynek**. 3 csapattal 3 kategóriában indultunk neki a főzőversenynek. Az afgán fiatalok Kelet Szakácsai csapata a marhahús ételek, a perzsa fiatalok Persepolis csapata szárnyas ételek kategóriában indult. A szomál fiatalok Teve csapata már nem emlékszem miben indult, de nagyon különleges ételt főztek. Rajtuk kívül legalább 30 csapat főzött még. Én csak a helyszínen szembesültem vele, hogy nem csak magunk között vagyunk és főzünk, hanem egy verseny részesei lettünk. Mindhárom csapatunk természetesen „Halal” ételt készített, ami azt jelenti, hogy muszlimok által fogyasztható az étel. Az én csapatomban - a Kelet Szakácsaiban - volt még Sharokhi Zia és Gafari Sarif is. Mazsolás, répás rizst, és a magyar pörköltözhöz hasonlítható marhahúsételt készítettünk olyan fűszerekkel, amiket itt Magyarországon nemigen használnak. Főzés közben sokan megnézték bennünket, beszélgettek, érdeklődtek az éppen tétlen társainkkal, gondozóinkkal. A 3 tagú zsűrinek szánt ételünk kb. 2 óra alatt készült el. A zsűri már kóstolás

közben mondott olyan megjegyzéseket, hogy úgy éreztük, hogy esélyesek vagyunk díjat kapni. Az egyik zsűritag még külön kért is salátát tőlünk, hogy azt később megegye. Csapatunk első helyezést, a Persepolis második helyezést ért el, a Tevék pedig a zsűri különdíját kapták meg. Ajándékként kaptunk ezt-azt, de a 2 üveg bort azonnal tovább is ajándékoztuk. A hivatalos rész végeztével minden ételt egy helyre tettünk, mindent el is fogyasztottunk.

-Ahmadzai Elham -

Lakatos Menyhért: író cigány, ahogyan magát nevezte. Irodalmi hírnevét a Füstös képek című regénnyel alapozta meg, amelyet 1975 óta már 30 nyelvre fordítottak le. Regénye a cigányságról szól, de nemcsak a cigányoknak. Saját életéből is merített, amikor művében papírra vetette a cigányság mindennapos túlélésért folytatott küzdelmét a többségi környezettel való konfliktusok tükrében. Az író augusztus 21-én lesz öt éve, hogy elhunyt. Emlékezzünk rá a fent említett regényéből származó idézettel:

„...A kunyhóban éjjel-nappal égett a tűz. Az öreg mindennap hozott egy száraz akáctuskót, ami széthasogatva kemény, tartós tüzet adott. Különben se járt senki a fadepóba tüzelőt vásárolni, az erdő alig félnapi járásra volt hozzánk, ha egy batyu fát hozott valaki, két napig tüzelhetett belőle.

Aztán, ha éppen szorult a kapca, a kertben kint teleltek a szőlőkarók. Előfordult, hogy rászorultunk, ha az időjárás nagyon komiszul viselkedett. Ezekben a putrikban állandóan tüzelni kellett, vékony falaikat átfújta a szél. Ha egy órára kialudt a tűz, a következőkben már belefagyott a víz a kannába. Hosszúra nyúlt a tél. Sok megpróbáltatást kellett kiállni. Becsületesen élni valóban nem is lehetett, a hideg meg az éhség mindenre rákényszerítette a cigányt.

Melegedni és enni! Ez volt a holnap gondja. Minden nap meghozta a maga kilátástalanságát, a korgó gyomrokat, és a sok apró éhes száját ennivalóval, a ruhátlanságot és a hideget tűzrevalóval kellett enyhíteni. De mit lehetett tenni a házgerincig érő hófúvások idején? A napokig tartó szúrós szélvihartokban a kutyát sem lehetett kizavarni. Itt az élet nem kutya, füttyölt rá, mit szabad, mi illik, mi nem illik. Követelte a magáét, hogy honnan, arról senki nem beszélt, még válogatási lehetőség sem kínálkozott. Élni, ez az egyetlen törvény, ami ellen nem lehet fellebbezés. Éhen halhatott, aki akart, de ahhoz el kellett viselni az éhséget vagy a megfagyáshoz a hideget.

A legnagyobb kilátástalanságban is van mindig valami megmentés, ha más nem, maga a kilátástalanság. Itt is az volt...”

Köszönöm Neked

Köszönöm az első csókot,
melyet életemben kaptam,
mely nem azért volt szép, mert első,
hanem, mert Tőled kaptam.

Köszönöm az első bókot, vallomást,
melyben azt mondtad: szeretsz, imádsz.
Köszönöm az első érintést, kézfogást,
köszönöm az első szerelmes sétát.

Köszönöm, hogy megtanítottad,
hogymé nem nekem sem szabad.
Köszönöm, hogy ettől nem tágtítottál,
kinek elhittem, az első Te voltál.

Köszönöm, hogy megtanítottad azt is,
hogymé fel kell tudnom kelni akkor is,
mikor száz emberből kilencvenöt fellök;
és hogymé kell tudnom látni a fától az erdőt.

Köszönöm az első ölelést,
melyet nekem Te adtál,
mely nem azért volt szép, mert első,
hanem mert Te engem jobban akartál.

Köszönöm Neked a törődést, a szeretetet,
köszönöm Neked a hónapokat, heteket.
Köszönöm Neked az utolsó napokat,
mert a maguk módján szépek voltak.

Annyi mindent meg tudnék köszönni,
ennek a versnek végtelennek kéne lenni...

Köszönöm, hogymé enyém voltál s szerettéél,
és azt a sok jót, amit velem tettél.
Köszönöm, hogymé Te voltál az első nekem,
köszönöm, hogymé voltál nekem...!
Köszönöm Neked!

- Rózsa Ágnes -

Kell egy...

Kell egy perc, hogymé tisztán lássak,
Kell egy kis idő, hogymé megbocsássak,
Kell egy csók, hogymé visszatáláljak,
Kell egy szó, kimondjam: Szeretlek.

- Bordás Csilla -

Vannak percek

Vannak percek, mikor rád gondolok,
Vannak napok, mikor rád várok,
Vannak érzések, miket csak te válthatsz valóra,
Vannak álmok, mik valóra válnak!

Életem nem másé, csak a tied,
Nem tudom, nem hiszem,
Hogy ez változhatna kettőnk között...

Nem veszem észre, hogy enyém vagy,
Csak azt tudom, hogy Szeretlek!

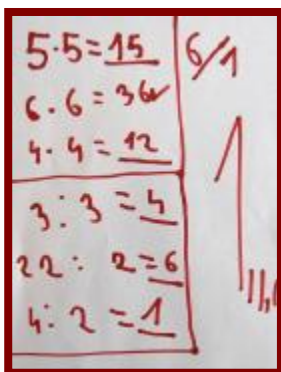
- Bordás Csilla -

Vágyakozás

Ha a nap ragyog, én derült vagyok,
Ha jön a felhő, én szomorú leszek,
Ha jön a tavasz, szerelmes szívek szállnak a magasban,
Ha jön a nyár, mindenki boldogságban ugrál,
Ha jön az ősz, a falevelek esőként hullanak,
Ha jön a tél, mindenkinek a szeretet kijár.

- Bordás Csilla -

A kutya megette az egyes matekdolgozatomat

Verőfényes reggel volt. A suliban kikaptuk a dolgozatokat matek órán. Megnéztem, és láttam, hogy egyes. Beraktam a táskámba, mert nem akartam megmutatni a többieknek. Amikor hazaértem, kiraktam az asztalra, majd amikor meg akartam mutatni a szüleimnek, sehol se találtam. Megnéztem a konyhában, nem volt ott. Mindenhol megnéztem, de sehol sem volt. Még a kutyaólba is benéztem, de láttam, hogy se a kutya, se a dolgozat nem volt ott. Végül benéztem a hátsókertbe, és mit láttam? Láttam, hogy Mázli kutya éppen eszi a dogámat. Kiabáltam, hogy: Mázli nem szabad!!! – de már késő volt. Mázli megette az egyes matekdolgozatomat. Igazából ennek részben örültem is, de másrészt nem. Egy jó tanács: Soha ne hagyjátok az asztalon a dolgozatot.

- Bordás Erika -

Mondhat neked valaki szép szavakat,
Ígérhetnek neked nagy dolgokat,
Mondhatják neked, csak téged szeretnek,
De NE HIDD, hogy tényleg így is éreznek.

Kevés srácban van igazi érzelem,
Legtöbbjük csak divatból csapja a szelet,
Vagy, mert ilyen a természete.

Az szeret igazán, aki nem adja fel két nap után,
Nem csak akkor van veled, ha összefuttok az utcán.

Nem az szeret, aki a kezébe nyomja a boros üveget,
Hanem az, aki azt mondja „ne tedd”,
Pedig tudja, hogy nem szereted az ilyet.
Aki nem bevágódni, sem pedig kihasználni nem akar.

Az szeret, aki nem sértődik meg a döntéseden,
Hanem azt mondja, hogy „nem helyeslem,
De, ha úgy döntesz, hát legyen.”

Meg kell tanulnod megkülönböztetni az embereket.
Nem magamért, hanem érted mondom ezeket,
Mert én igazán Szeretlek!

- Anonymus -

Egy nap...

Egy nap újra találkozom a barátaimmal...
Én mégsem leszek ott.

Egy nap újra virágba borul a természet...
Én mégsem leszek ott.

Egy nap újra megtalálom önmagam ebben a világban...
Én mégsem leszek ott.

- Khan Jahanzeb -

Olvass figyelmesen!

Az alábbiakban az **Itt - Hon** kezében lévő számával kapcsolatban válaszolhatsz néhány kérdésre. Amennyiben figyelmesen olvastad a folyóiratot, a kérdésekre is helyesen válaszolsz, és a válaszokat beküldöd /vagy behozod/ a szerkesztőség címére, pénzjutalomban részesülhetsz. A válaszok leadásának határideje: **2012. október 1.**

1. Mikor volt a Menekültek Világnapja?
2. Kik voltak a Speciális Gyermekotthon ballagói?
3. Mi Tóthné Sleisz Márta mottója?
4. Kiknek az alkotásai kerültek bemutatásra a "Gyermekalkotók a Gyermekvédelemben" című kiállításon?
5. Hová költözött Posztós Zsuzsa néni?
6. Melyik csoport nyerte a Jeles Napok rendezvénysorozatot?
7. Mi az a kétéltű busz?
8. Huszárik Zalán milyen eredménnyel zárta élete első lovasversenyét?
9. Milyen nevű csapatok neveztek be a Fóti tónál megrendezett főzőversenyre?
10. Ki ette meg az egyes matekdolgozatot?

Itt - Hon

Kiadja a fóti Károlyi István Gyermekközpont

Felelős kiadó: Czikó Benjámin igazgató

Főszerkesztő: Szalai Zsuzsanna nevelő

A szerkesztői munkát segíti: Losné dr. Tímár Erika igazgatóhelyettes

Számunk szerzői:

Ahmadzai Elham diák, Anonymus diák, Bera Irén nevelő, Bordás Csilla diák, Bordás Erika diák, Horváth Bernadett módszertani osztály vezetője, Horváth Erika védőnő, Khan Jahanzeb diák, Kovács Edmond diák, Lakatos Menyhért író, Lázár Mária fejlesztő pedagógus, Molnár Márta tanár, Potári Lajos diák, Rózsa Ágnes diák, Rózsavölgyiné Somogyi Hedvig Ágnes tanár, Simor Anett projektkoordinátor, Szalai Zoltán diák, Szalai Zsuzsanna nevelő, Szentmihályi Marian fejlesztő pedagógus, Takács Benjámin diák, Vámosiné Érckövi Mária fejlesztő pedagógus.

Külső segítőink: Horváth Bernadett (olvasószerkesztés), Károlyfiné Miklós Aranka titkárnő (konzultáció, tördelés)

Szerkesztőség címe: 2153 Fóti, Vörösmarty tér 2., Ifjúsági Klub

Nyomdai munkák: Wendl és Társa Kft.

A Szerkesztőség a megjelent írások tartalmáért és minőségéért felelősséget nem vállal, a felelősség a szerzőket terheli.

